

Markku Särelä

Jeesus on tosi Jumala

1974

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko
www.luterilainen.com

SISÄLLYS

Esipuhe.....	3
Lunastajamme Jeesus Kristus on tosi Jumala	4
1. Jeesuksella on Jumalan nimi	5
2. Jeesuksella on Jumalan ominaisuudet	9
Iankaikkinen	9
Muuttumaton	9
Kaikkiollaoleva	10
Kaikkietävä	10
Kaikkivaltias	11
3. Jeesuksella on Jumalan teot.....	12
Luoja ja ylläpitäjä	13
Luotujen vallitsija	13
Antaa syntejä anteeksi	14
Pitää tuomion	15
4. Jeesuksella on sama kunnia kuin Isällä	15
5. Jeesus ja Isä ovat yhtä	16
6. Syntyi, neitsyt Mariasta	18
7. Eräs epäselvä käänös, Sananl. 8:22	19
8. Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä	20
9. Niin sanottuja jumalia	22
10. "Minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi	23

Esipuhe

Raamattu ilmoittaa syntiemme sovittajan, Jeesuksen, Jumalan Pojaksi, joka on jumaluudessa Isän kanssa yhdenvertainen. Tämä on uskollemme sanomattoman lohdullinen asia. Tämä pikku kirjanen on kirjoitettu vahvistamaan kristittyjä tässä totuudessa. Samalla on torjuttu niitä väitteitä, joita ns. jehovantodistajat esittävät kristillistä uskoamme vastaan. Toivon kirjasta olevan hyötyä niille, jotka ovat joutuneet tekemisiin heidän väitteittensä kanssa.

Meidän ei tarvitse pelätä, että Jeesus etääntyy meistä liian kauaksi johonkin saavuttamattomiin, jos palvomme häntä täytenä Jumalana ja annamme hänelle sen kunnian, minkä Raamattukin antaa. Sillä silloin hän voi myös täyttää ne ihanat lupauksensa, että hän on kanssamme joka päivä maailman loppuun asti ja ettei kukaan voi ryöstää meitä hänen kädestänsä. Samalla muistamme, että hän on tosi ihminen, meidän veljemme, joka on edestämme täyttänyt sen, mitä Jumalan pyhä laki meiltä vaati. Tämän Jumal'ihmisen veri on syntiemme sovitus.

Tampereella 4.11.1974

Tekijä

Lunastajamme Jeesus Kristus on tosi Jumala

Raamatun opetus Kristuksen jumaluudesta on jokaiselle uskovalle kallis ja korvaamaton uskonkohta. Jeesus on meidän lunastajamme. Hänen persoonansa varassa lepää hänen lunastustyönsä, johon syntisen ihmisen iankaikkinen autuus perustuu. Autuutemme on silloin lujalla perustalla, kun se on rakennettu sen Kristuksen teolle, joka on Jumalan Poika, yhtä ja samaa olemusta Isän kanssa. Jos pidämme Jeesusta pelkkänä ihmisenä, kiellämme oikean Jumalan ja olemme epäjumalanpalvelijoita. Jos epäilemme Vapahtajan jumaluutta, emme kestä kiusauksissa, synnin syytteissä emmekä tämän maailman moninaisissa opintuulissa.

Jeesuksen persoonaa koskevia asioita me emme voi ratkaista oman järkemme varassa, vaan meidän on pitäydyttävä siihen, mitä jumala on Raamatussa ilmoittanut meille. Monet ovat menneet harhaan sen vuoksi, että he ovat itse luoneet itselleen oppijärjestelmän tai filosofian. Siten he ovat liukuneet pois kristilliseltä perustalta. Kristukseen uskovat haluavat sen sijaan ammentaa uskonsa Jumalan sanasta ja "vangita jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle" (2 Kor. 10:5). Sen tähden kristityt sanovat: "Kirjoitettu on." ja "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on." (1 Kor. 4:6).

1. Jeesuksella on Jumalan nimi

Apostoli Johannes kirjoittaa:

— Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. 1 Joh. 5:20.

Tässä apostoli nimittää Jeesusta "totiseksi Jumalaksi". 'Totinen' on vanhahtavaa suomea ja tarkoittaa 'oikea', 'todellinen', 'tosi'. Jo yksistään tämä kohta riittää todistamaan, että Jeesus on tosi Jumala.¹⁾

Tästä jakeesta (1 Joh. 5:20) ja sen laajemmasta yhteydestä käy ilmi, että apostoli samaistaa Jeesuksen jumaluuden puolesta Isän kanssa. Jae on 1 Joh.:n toiseksi viimeinen. Viimeinen jae kuuluu:

— Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia. 1 Joh. 5:21.

Meidän on kavahdettava epäjumalia, jotta voisimme säilyttää sen elämän, jonka olemme Kristukselta saaneet. Kristus on iankaikkinen elämä. Uskovat ovat Jumalasta syntyneitä ja häneltä elämän saaneita uskon kautta häneen. "Joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä." Joh. 3:36. Me saamme ja meidän tuleekin palvella Jeesusta. Se ei ole epäjumalanpalvelusta, sillä hän ei ole jokin epäjumala tai pikku jumala, vaan "tosi Jumala".

Apostoli Paavali osoitti oppinsa jumalalliseksi ja kumosi vastustajien väitteet sillä, ettei hän ollut saanut sitä "ihmisiltä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän

¹⁾ Alkukielessä käytetään tässä määräävää artikkelia osoittamaan, että Jeesus on juuri se ainoa tietty tosi Jumala (ho aleethinos theos).

Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt" (Gal. 1:1). Tätä Jeesusta Paavali sanoo Jumalaksi:

— Heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen! Room. 9:5.²⁾ Tuomas tunnusti Jeesuksesta:

— Minun Herrani ja minun Jumalani. Joh. 20:28.

Pietari kirjoittaa hänestä: "

— Niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa. 2 Piet. 1:1.

Luukas kirjoittaa Johannes Kastajasta, Jeesuksen airuesta:

— Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö. ja hän käy hänen edellään... Luuk. 1:16,17.

Eräs kaikkein majesteettillisimpia kohtia Raamatussa on Johanneksen evankeliumin alku, josta tulee lisää tuonnempana puhetta. Siinä sanotaan:

— Sana oli Jumala. Joh. 1:1.

Tässä on puhe persoonallisesta Sanasta, joka tuli ihmiseksi maailmaan, eli Jeesuksesta.³⁾

²⁾ Viime aikoina ovat monet selittäjät pyrkineet dogmaattisten ennakkokäsitystensä johtamina vapautumaan näistä Jeesuksen jumaluuden osoittavista sanoista selittämällä niiden tarkoittavan Isää. Sitä vastoin kristillinen kirkko on vuosituhansien ajan ammentanut näistä sanoista opin Jeesuksen jumaluudesta. Siitä on osoituksena myös vanhojen käännösten yksimielinen todistus.

³⁾ Tätä selvää raamatunkohtaa ovat selityksillään yrittäneet hämärtää mm. jehovantodistajat. He eivät näet pidä Jeesusta tosi Jumalana ja kieltävät kolminaisuusopin. Heidän mielestään Jeesus oli vain eräs jumala. Tätä käsitystään he perustelevat sillä, että alkukielessä lauseessa "Sana oli Jumala" ei esiinny artikkelia Jumala sanan edessä. Näin väittäessään he eivät ota huomioon, että on monia kohtia, joissa Isästäkään puhuttaessa Raamattu ei käytä artikkelia Jumala sanan edessä. Jumala (theos) esiintyy ilman artikkelia usein erisnimenä. Mutta Raamatussa on myös kohta, jossa Jumala sanan edellä käytetään artikkelia Jeesuksesta puhuttaessa (1 Joh. 5: 20). Katso viite 1. Joh. 1:1:ssä on lauserakenteellisesti Sana subjekti ja Jumala predika-

Vanhan Testamentin ennustukset lupaavat meille Vapahtajaksi itse Jumalan:⁴⁾

— Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala (Eel), Iankaikkinen Isä. Rauhanruhtinas. Jes. 9:5.

Lukijan huomio kiintyy siihen, että lapsi syntyi, mutta Poika annettiin. Sanankäyttö ei ole satunnaista, vaan täsmällistä.

Puhe lapsen syntymästä viittaa Jeesuksen syntymiseen neitsyt Mariasta, mutta Poika "annettiin" meille, sillä hän ei saanut syntyänsä Mariasta, koska hän on "Iankaikkinen". Kun Jesaja sanoo Poikaa Isäksi, hän ei tarkoita Jumalan Pojan suhdetta taivaalliseen Isään, vaan Pojan suhdetta meihin. Hän on meidän Isämme, koska hän on luonut meidät.

Erittäin tärkeä todiste Jeesuksen jumaluudesta on hänen nimensä Herra, jota hepreassa vastaa Jahve eli Jehova ja kreikassa Kyrios.

Profeetta Jeremia ennustaa:

— Katso päivät tulevat, sanoo Herra (Jahve), jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan... ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra (Jahve) on meidän vanhurskaitemme.' Jer. 23:5,6.

Profeetta Jesaja näki "Herran (Adonaj) istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella" ja serafien huutavan toinen toisillensa:

tiivä, mikä selittää artikkelin puuttumisen Jumala sanan edeltä. Alkukielen sanajärjestys tuo Jeesuksen jumaluuden korostetusti esiin. Siinä suhteessa vanha käännös, vaikka se muuten oli kankea, oli nykyistä parempi. Se kuului: "Alussa oli Sana, ja se Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala oli se Sana."

⁴⁾ Hepreassa esiintyy useita nimiä Jumalasta. Yleisimpiä ovat Eel ja Elohiim = Jumala, Adonaj = Herra ja Jahve eli Jehova, jonka UT kääntää sanalla Kyrios = Herra.

"Pyhä, pyhä, pyhä Herra (Jahve) Sebaot, kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa." Jes. 6:1,3. Johanneksen mukaan tämä Herra Sebaot on Jeesus. Apostoli sanoo viitaten Jesajan näkyyn: "Tämän Esaias sanoi, kun hän näki hänen (= Jeesuksen) kirkkautensa ja puhui hänestä." Joh. 12:41.

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja soveltaa Jeesukseen Vanhan Testamentin sanat, jotka on sanottu Herrasta (Jahvesta) Luojana ja muuttumattomana Jumalana:

— Jumala, sinun valtakuntasi pysyy aina ja iankaikkisesti... Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja; ne katoavat, mutta sinä pysyt... sinä olet sama eivätkä sinun vuotesi lopu. Hebr. 1:8-12.

Nämä sanat on lainattu Ps. 102, jossa "kurja vuodattaa valituksensa Herran (Jahven) eteen".⁵⁾

Paavali tunnustaa Jeesuksen VT:n Herraksi (Jahveksi):

— Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut... Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Room. 10:9,13.

Paavali vetoaa tässä Joelin sanaan:

— Jokainen, joka huutaa avuksi Herran (Jahven) nimeä, pelastuu. Joel 2:32.

Alkukirkon lyhyt uskontunnustus: "Jeesus Kristus on Herra" merkitsi ristiinnaulitun Marian pojan tunnustamista VT:n Jumalaksi eli Jahveksi. Sitä tunnustusta sydämestä lähtevänä ihminen ei voi lausua muuta paitsi Pyhässä Hengessä (1 Kor.

⁵⁾) Lukija voi verrata myös seuraavia kohtia. Hebr. 2:14,15: "Koska siis lapsilla on liha ja veri, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia." Ps. 102:20-22: "Herra (Jahve) katsoi taivaasta maahan, kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa kuoleman lapset, jotta Siionissa julistettaisiin Herran (Jahven) nimeä."

12:3). Ne, jotka kieltävät Jeesuksen jumaluuden, osoittavat, ettei heillä ole Pyhää Henkeä. Jehovan todistajat eivät tunnusta Jeesusta Jehovahksi eli Jahveksi, vaan pitävät häntä vain eräänä alempana jumalana. Siten he ovat samalla langenneet pakanalliseen monijumalisuuteen eli, polyteismiin.

Monet ovat ne Raamatun kohdat ja sisäiset yhteydet, joissa Jeesukselle annetaan Jumalan nimi. Tässä on ollut esillä niistä muutama näyte.

2. Jeesuksella on Jumalan ominaisuudet

Kristus on iankaikkinen

— Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Joh. 1:1,2.

Siis jo silloin, kun Jumala ei ollut vielä luonut mitään, Poika oli olemassa.

Kristus on muuttumaton

"Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti." Hebr. 13:6. Jeesus käytti itsestään muuttumatonta, ainaista olemista ilmaisevaa nimeä 'MINÄ OLEN'. Suomalaiselta lukijalta saattaa monin paikoin jäädä huomaamatta tämä erikoislautuinen Jeesuksen nimi. Kristikansalle se ei ole kuitenkaan aivan tuntematon, sillä se esiintyy mm. Lina Sandellin ihanassa laulussa:

Minä olen ystävästäs parhain,
Minä olen Herras Jumalas.

Minä ohjaan kotirantaan taivaan,
Minä ensimmäinen, viimeinen.

(Siionin Kannel 208)

Aapeli Saarisalo on UT:n sanatarkassa käänöksessään tuonut tämän Jeesuksen nimen esiin: "Minä olen, joka sinulle puhun." Joh.4:26. "Ellette usko, että minä olen, kuolette syn-teihinne." Joh. 8:24. "Ennen Aabrahamin syntymistä minä olen." Joh. 8:58. Kun Jeesus sanoi tämän jälkimmäisen sanan juutalaisille, he poimivat kiviä heittääkseen niillä häntä. He kä-sittivät, mitä Jeesus sanoi, mutta he eivät halunneet tunnustaa häntä Jumalan Pojaksi.

Ilmestyessään Moosekselle Herra (Jahve) ilmoitti nimekseen: "Minä olen se, joka minä olen." ja hän lisäsi: "Sano israe-lilaisille näin: 'Minä olen lähetti minut teidän luoksenne'." 2 Moos. 3:13,14. Tämän nimen Jeesus yhdisti itseensä ja käytti sitä itsestään. Nimi ilmaisee loputonta, muuttumatonta olemis-tä.

Kristus on kaikkiällä

— Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun saakka. Matt. 28:20. Kristityt ovat hajalla maailmassa, mutta silti Jeesus on jokaisen luona joka aika.

Kristus on kaikkietävä

— Herra, sinä tiedät kaikki, tunnusti Pietari. Joh. 21:17.

— Jeesus tunsu kaikki eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on. Joh. 2:24,25.

Salomo tunnustaa rukoillessaan Herraa (Jahvea):

— Sinä yksin tunnet kaikkien ihmislasten sydämet. 1 Kun. 8:39.

Enkelitkään eivät tiedä kaikkea. He ovat vain Jumalan palvelukseen lähettämiä henkiä. Kristus on heitä tiedossa äärettömän paljon ylempänä. Tosin Jeesuksesta sanotaan, että hän varttui viisaudessa ja ettei Poikakaan tiedä viimeisen päivän ajankohtaa. Tämä ei kuitenkaan kumoa edellä mainittua. Kristus nimittäin alensi itsensä lunastajan tehtävänsä vuoksi, niin ettei hän inhimillisen luontonsa puolesta aina eikä täysin käyttänyt niitä jumalallisia ominaisuuksia, jotka silloinkin hänellä jumaluuden puolesta olivat ja joista inhimillinen luonto oli osallinen. Meidän on muistettava, ettei Kristus ole vain tosi Jumala, vaan myös tosi ihminen. Nämä molemmat luonnot, jumalallinen ja inhimillinen, muodostavat yhden ainoan persoonan. Nämä asiat eivät ole järkemme pohjattavissa, vaan meidän täytyy jäädä ilmoitetun Sanan varaan. Onhan Kristuksen nimi Ihmeellinen (Jes. 9:5). Sitä hän on sekä työnsä että persoonansa puolesta. Herra lupasi Aahaalle merkin, ihmeen: "Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel (= Jumala meidän kanssamme)." Jes. 7:14.

Kristus on kaikkivaltias

- Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti. Kol. 2:9.

— Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Matt. 28:18.

Kun Kristuksella on kaikki valta myös taivaassa, hänen yläpuolellaan ei ole ketään. Hän on Isän kanssa voimassa ja vallassa samanvertainen.⁶⁾

3. Jeesuksella on Jumalan teot

Jeesus todistaa, että hänen tekonsa ja Isän teot ovat samoja tekoja:

— Te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sen tähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'. jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua. Mutta jos minä niitä teen, niin vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä. Joh. 10:36-38.

Nämä Jeesuksen teot eivät olleet Jumalan tekoja vain siinä mielessä, että Jumala oli käskennyt hänen tehdä niitä tai että ne olivat Jumalalle otollisia. Vaikka ne olivat tätäkin, niin ne olivat Jumalan tekoja aivan sanan täydessä merkityksessä. Jeesus ei tehnyt niitä kenenkään ylemmän nimessä, vaan hän teki ne omassa nimessään pelkällä sanalla kehenkään ylempään vetoamatta. Kun apostolit tekivät ihmeitä, he tekivät niitä Jeesuksen nimessä. Jeesus teki Isänsä tekoja koska hän ja Isä ovat yhtä eli yksi ja sama jumalallinen olemus.

⁶⁾ Jumaluutensa puolesta Jeesuksella on aina ollut kaikki valta, vaikka hän ei aina käyttänyt sitä alennuksen tilassa inhimillisen luontonsa puolesta. Kun Jeesus sanoo, että hänelle on "annettu" kaikki valta, viittaa se siihen, että nyt Jeesuksella korotuksen tilassa on kaikki valta myös inhimillisen luonnon puolesta. Nämä asiat ovat Kristuksen persoonaan liittyviä syvällisiä asioita, joiden edessä me hiljennymme.

Kristus on Luoja ja luotujen ylläpitäjä

— Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. Kol. 1:16,17.

— Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Joh. 1:3.

— Hän kantaa kaikki voimansa sanalla. Hebr. 1:3.⁷⁾

Kristus vallitsee luotuja ja käskee niitä

— Kuka tämä onkaan, kun hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä. Luuk. 8:25.

Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista, vaikka tämä oli jo mätänemistilassa. Hän herätti monia muita kuolleista ja paransi sairaita. Jeesus herätti myös itsensä kuolleista:

— Sen tähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni.⁸⁾ Joh. 10:17,18.

⁷⁾ Tämä lause ei tarkoita, että Jeesus kantaisi kaikki voimat sanallaan, vaan että hän kantaa kaiken olevaisen sanalla, jossa on hänen voimansa. Tämä lause sisältää toisaalta sen, että Kristus on maailmankaikkeuden ylläpitäjä, ja toisaalta sen, että hänen sanassaan on hänen jumalallinen voimansa

⁸⁾ Kuolema saattoi kohdata Jeesusta vain, koska hän oli tosi ihminen. Itsensä hän saattoi herättää kuolleista, koska hän oli tosi Jumala. Tällaisissa raamatunlauseissa tulee esille Jeesuksen jumalallinen ja inhimillinen luonto ja se, että ne muodostavat yhden persoonan. Jos lukija haluaa syventyä näihin Kristuksen persoonaa koskeviin salaisuuksiin, voi suositella luettavaksi Fr. Pieperin Kristillisestä dogmatiikasta lukua Oppi Kristuksen persoonasta, s. 251 -.

— Hajottakaa tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä... Mutta hän puhui ruumiinsa temppeleistä. Joh. 2:19,21.

Kristus antaa syntejä anteeksi

Synti on rikkomus Jumalaa vastaan. Sen vuoksi kukaan ei voi antaa syntiä anteeksi ilman Jumalan valtuutusta. Mutta Jeesus sanoi:

— Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi. Matt. 9:6.

Tämä Jeesuksen sana herätti vastustusta juutalaisissa. Heidän vastustuksensa ei johtunut siitä, että itse anteeksiantamisen asia olisi ollut heille niin vieras. Kyllä he sen tunsivat. Uhrit temppeleissä tapahtuivat syntien sovituksiksi ja anteeksiantamiseksi. Profeetta Naatan oli julistanut synninpäästön Daavidille. Mutta Jeesuksen puheessa oli outoa se, että hän antoi anteeksi sillä arvovallalla, mikä Jumalalla on. Kansa ajatteli: "Tämä pilkkaa Jumalaa." (Matt. 9:3). "Kuka voi syntejä antaa anteeksi paitsi Jumala yksin." (Luuk. 5:21). Juutalaiset käsittivät aivan oikein, että Jeesus julistaessaan sillä tavoin synninpäästön samaisti itsensä Jumalan kanssa. Osoitukseksi tästä jumalallisesta vallastaan Jeesus paransi halvatun miehen, jolle hän oli armon julistanut.

Meillä, Jeesuksen opetuslapsilla, on myös oikeus julistaa syntejä anteeksi. Sekin on Jumalan edessä pätevää. Mutta se eroaa Jeesuksen toiminnasta sikäli, ettemme me voi tehdä sitä omalla arvovallallamme, vaan vain Jeesuksen nimeen vedoten. Tällöinkin Jeesus on anteeksiantaja, me olemme vain välikappaleita.

Kun Jeesus sanoo Ihmisen Pojalla olevan vallan antaa syntejä anteeksi, hän ikään kuin sanoisi: 'Katsokaa tätä ihmistä, jonka te tunnette Marian ja Joosefin poikana, hän ei ole pelkkä

ihminen, vaan hän on Messias, ihmiseksi tullut Jumalan Poika.'
Mutta vain harvat uskoivat.

Kristus pitää viimeisen tuomion

Viimeisenä päivänä kaikki kansat kootaan Kristuksen eteen ja hän pitää tuomion.

— Isä on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. Joh. 5:27.

Jumalan Poikana Kristuksella on tuomiovalta aivan samoin kuin Isällä. Mutta koska Jeesus on samalla Ihmisen Poika, isä on antanut hänelle sen vallan hänen inhimillisen luontonsa puolesta. Näin tämä jumalallinen tehtävä kuuluu Kristukselle myös hänen inhimillisen luontonsa puolesta. Ei ole näet kahta Kristusta, Jumalaa ja ihmistä, vaan yksi Kristus, jumalaihminen. Kristuksen persoonaan liittyvää jumalallista tuomiovaltaa ei pidä sekoittaa niihin tehtäviin, joita me kristittyinä teemme, ikään kuin meillä olisi sama valta tasaveroisina Kristuksen kanssa. Kristityt tulevat kyllä maailman tuomitsemaan, mutta heidän Herransa, Jeesuksen, alaisina hänen sanansa mukaan.

4. Jeesuksella on sama kunnia kuin Isällä

Minä olen Herra, sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia minun rinnallani.

Ensimmäinen käsky kieltää kaikkien muiden paitsi oikean tosi Jumalan palvelemisen. Pietari, Paavali ja Barnabas kieltäytyivät ottamasta vastaan Jumalalle kuuluvaa kunnioitusta. (Apt. 10:26; 14:15). He vetosivat siihen, että hekin ovat ihmisiä. Raamattu kieltää myös enkelien palvelemisen (Kol. 2:18; Ilm. 22:8,9). Mutta Tuomas sanoi Jeesukselle: "Minun Herrani ja

minun Jumalani." Opetuslapset rukoilivat Vapahtajaa kumartanen (Matt. 28:17). Tätä Jeesus ei kieltänyt heiltä, vaan hyväksyi sen.

Raamattu sanoo:

— Jumala on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt. Joh. 5:22,23.

— Kumartakoot häntä (Poikaa) kaikki Jumalan enkelit! Hebr. 1:6.

5. Jeesus ja Isä ovat yhtä

— Herra, meidän Jumalamme on yksi. 5 Moos. 6:4.

— Ei ole muuta Jumalaa kuin yksi. 1 Kor. 8:4.

Raamatun mukaan on olemassa vain yksi Jumala. Kun Raamattu opettaa, että Isä on tosi Jumala, Poika on tosi Jumala ja Pyhä Henki on tosi Jumala, niin se ei opeta, että olisi monta Jumalaa. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat jumaluuden persoonia. Ei ole olemassa kolmea Jumalaa, vaan vain yksi ainoa. Ainoa tosi Jumala on kolmiyhteinen.

Jeesus todisti juutalaisille:

— Minä ja Isä olemme yhtä. Joh. 10:30.

Tällä Jeesus tunnusti olevansa yhtä ja samaa jumalallista olemusta Isän kanssa. Alkukielessä 'yhtä' on perusmuodossa 'yksi'. "Minä ja Isä olemme yksi", tämä oli Jeesuksen todistus itsestään juutalaisille. Nämä ymmärsivät oikein hyvin Jeesuksen puheen. Mutta kun he eivät uskoneet häneen, he halusivat kivittää hänet. Silloin Jeesus sanoi heille:

— Minä olen näyttänyt monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä. Mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivitää. Joh. 10:32.

Silloin juutalaiset vastasivat:

— Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi. Joh. 10:33.

Jeesus vastasi:

— Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin, te olette jumalia'? (Ps. 82:6). Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli - niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa' sen tähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'? Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua. Mutta jos minä niitä teen, niin vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä. Joh. 10:34-38.

Jeesus tunnustaa tässä, että maailmassa on niin sanottuja jumalia heidän Jumalalta saamansa sanan ja viran tähden, mutta Jeesuksen oma jumaluus on olemuksellista. Hän on yhtä Isän kanssa ja siitä todistavat hänen tekonsa. Isä on hänessä ja hän Isässä. Juutalaiset eivät pahentuneet psalmin sanaan, jossa sanottiin jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli. Vaikka Jeesus vahvisti psalmin sanankäytön sanomalla: "Raamattu ei saata raueta tyhjiin" (Joh. 10:35), juutalaiset eivät suoneet hänelle nimeä Jumalan Poika, koska Jeesus teki itsensä Isän vertaiseksi.

Erään toisen kerran Jeesus sanoi:

— Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'näytä meille Isä'? Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja että Isä on

minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden. Joh. 14:9-11.

Raamattu kertoo kolmannenkin samankaltaisen tapauksen: Jeesus sanoi: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä." Sen tähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaakseen, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi. Joh. 5:17,18.

Raamatun todistus Isän ja Pojan ykseydestä on selvä. Juutalaiset eivät uskoneet Jeesusta Jumalan Pojaksi eivätkä halunneet uskoa. Tästä on kysymys tänäänkin. "Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä." 1 Joh. 2:23.

6. Syntyi neitsyt Mariasta

Jeesuksen neitseellinen syntymä vahvistaa Jeesuksen jumaluuden.

— Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme. Matt. 1:23.

— Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Matt. 1:20.

— Niin Maria sanoi enkelille: 'Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?' Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: 'Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sen tähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.' Luuk. 1:34,35.

7. Eräs epäselvä käänös, Sananl. 8:22

Kristillinen kirkko on aina Raamattuun pitäytyen tunnustanut, ettei Jumalan Poika kuulu luotuihin. Hän on Isän ainosyntyinen Poika. (Joh. 1:14; 1:18; 3:16,18; 1 Joh. 4:9). Suomalainen käänös käyttää sanaa "ainokainen". "Ainosyntyinen" on kuitenkin parempi käänös. Se tuo ilmi myös sitä, mitä kristillinen kirkko tunnustaa Atanasioksen uskontunnustuksessa: "Poika on ainoastaan Isästä: ei tehty eikä luotu, vaan synnetyt." "

Sananlaskujen kirjassa puhutaan iankaikkisesta persoonallisesta Viisaudesta, joka tarkoittaa Jumalan Poikaa. Sananl. 8:22:n erheellinen käänös antaa kuitenkin sellaisen kuvan ikään kuin Viisaus olisi luotu. Se kuuluu: "Herra loi minut töitensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan ennen aikojen alkua." Vanhempi, alkutekstistä ja myös Lutherin käänöstä vastaava suomennos antoi oikean kuvan: "Minä olen ollut Herran oma hänen teidensä⁹⁾ alussa: ennen kuin mitään tehty oli, olin minä."¹⁰⁾

⁹⁾ Kysymys on Herran teistä eikä töistä.

¹⁰⁾ Tässä ei puhuta todellisuudessa mitään Viisauden "luomisesta", vaan iankaikkisuudessa tapahtuvasta "omistamisesta". Alkukieli käyttää siinä verbiä *kaanaa(h)*, joka merkitsee "omata" "hankkia", "saada". Tämän sanan merkitys tulee hyvin esille 1 Moos. 4:1, missä Eeva sanoo: "Minä olen saanut (*kaaniiti*) pojan..." kun hänelle syntyi Kain. Kun Jumala loi jotakin tyhjästä, Raamattu käyttää siitä toista verbiä, *baaraa(h)*. Näiden verbien tarkka erottaminen toisistaan on ollut mielessä alkukirkossa, kun Atanasioksen tunnustusta on muotoiltu. - Verbillä *kaanaa(h)* on johdetussa merkityksessä luomiseen viittaavaa vivahdetta sellaisissa paikoissa, missä puhutaan Jumalasta taivaan ja maan omistajana (kuten 1 Moos. 14:19, 22), koska Jumala on ne luonut, mutta tällainen vivahde ei muuta sanan perusmerkitystä 'omata'.

Raamatussa ei missään sanota Jumalan Poikaa luoduksi olennoiksi.

8. Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä

Jeesus on lunastajamme. Raamattu sanoo selvästi, ettei veli voi veljeensä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa (Ps. 49:8). Meidän syntimme olivat niin suuret, että vain Jumalan Poika jaksoi ne kantaa. Mutta silloin onkin meidän lunastuksemme varma. Jumalan Pojan veri on riittävä sovitushinta. Vaikka syntimme ovatkin suuret ja turmeluksemme on vaivuttanut meidät pohjattomaan syvyyteen, niin Jumalan Pojan sovinoveri merkitsee vielä enemmän eikä hänen kätensä ole lyhyt nostamaan meitä. "Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1 Joh. 1:8. "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan ja hän uskoi meille sovituksen sanan." 2 Kor. 5:19.

Kun apostoli Paavali torjui Kolossan seurakuntaa vaivanneita harhaopettajia, hän käytti lähinnä vain kahta asetta.

Ensiksikin hän esitti Kristuksen kaiken Luojaksi ja ylläpitäjäksi, iankaikkiseksi Jumalaksi, jossa "meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen" (Kol. 1:14-17). Hän varoitti Kolossan uskovia, etteivät he joutuisi harhaopettajien vietteleminä järkeisopin saaliiksi, joka ei pitäydy Kristukseen vaan maailman alkeisvoimiin ja ihmisten perinnäissääntöihin (Kol. 2:8). Tämän jälkeen hän sanoi:

"Sillä hänessä (= Kristuksessa) asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti." (Kol. 2:9). Kun Kristuksessa asuu jumaluuden koko täyteys, hän ei voi olla jokin alijumala tai pikku-

jumala. Kristuksen tunnustaminen Jumalan Pojaksi ja Herraksi on väkevä ase kaikkea harhaa vastaan.

Toinen ase, jota apostoli käytti, oli pyhä kaste. Hän osoitti, että Kolossan uskovat olivat tulleet kasteessa osallisiksi Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, hänen jossa on jumaluuden koko täyteys. Siinä meillä on koko autuus, sillä mitään enempää ei voi olla kuin osallisuus Kristukseen: "... ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala." Kol. 2:12.

Meidät on kastettu Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen lähetyuskäskyn mukaisesti (Matt. 28:19). Tämäkin kohta puhuu Kristuksen jumaluuden puolesta. On vain yksi Jumalan nimi, ja se on Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimi. Meitä ei ole kastettu Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimiin, vaan nimeen. Jumala on yksi ja jumaluuden persoonat ovat yhtä korkeita. Järkemme ei pohjaa Kolmiyhteyden syvällistä uskonkohtaa. Ja mikä se sellainen Jumala olisi, jonka me voisimme käsittää! Meidän täytyy uskoa se, mitä Jumala on sanonut itsestään. Jumala vaatii kuuliaisuutta sanallensa. Kristuksen armo on vapauttanut meidät epäjumalien palveluksesta ja tehnyt meistä Jumalan lapsia. Lapsina haluamme olla kuuliaisia ja armo antaa siihen voimaa.

9. Niin sanottuja jumalia

Niin kuin edellä oli puhetta, Raamattu tuntee jumala-sanankäytön myös johdetussa mielessä, jolloin jumala tarkoittaa niitä, jotka toimivat Jumalan antamassa tehtävässä hänen sijaisinaan täällä maailmassa. Sellaisia ovat erityisesti ne, joilla on esivallan virka. Raamattu kuitenkin tekee selvän eron näiden niin sanottujen jumalien ja tosi Jumalan välillä. Me saamme rukoilla, palvoa ja osoittaa jumalallista kunnioitusta vain tosi Jumalalle. Sitä vaatii ensimmäinen käsky. Esivallalle taas meidän velvollisuutemme on olla kuuliaisia niin kuin Jumalalle omantunnon tähden, mutta vain siinä, mikä ei ole vastoin Jumalan tahtoa. "Jumalaa tulee totella enemmän kuin ihmisiä." (Apt. 5:29).

Niin sanotuista jumalista puhutaan seuraavissa kohdissa:

— Minä sanon teille: Te olette jumalia ja kaikki tyynni Korkeimman poikia. Ps. 82:6.

— Jeesus lainaa tätä kohtaa Joh. 10:34.

— Maailmassa ei ole yhtään epäjumalaa eikä ole muuta Jumalaa kuin yksi. Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja, niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa. 1 Kor. 8:4-6.

— Tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan. 2 Tess. 2:4.

Tämä harvinainen sanankäyttö ei muuta sitä, mitä kristityt ovat saamansa opetuksen mukaan oppineet ja mitä he Jumalasta uskovat. Nuo kohdat eivät sisällä mitään alijumalan käsitettä eivätkä ne porrasta jumaluutta asteisiin. Ne eivät myöskään esi-

tä Kristusta ns. jumaliin kuuluvaksi. On vain yksi Jumala. Epäjumalat eivät ole mitään todellisia jumalia. Niin sanotun jumalan käsite koskee ihmisiä heidän Jumalalta saamansa viran vuoksi. Se ei tarkoita sitä, että he olisivat tulleet olemuksensa puolesta jumaliksi. Esivallan viranhaltijat ovat ihmisiä kuten muutkin ja Jumalalle tilivelvollisia.¹¹⁾

10. "Minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi"

Vaikka kristitty tunnustaakin Jeesuksen tosi Jumalaksi selvien raamatunkohtien perusteella, moni on silti voinut kysyä mielessään, kuinka sen kanssa sopii yhteen Jeesuksen sana: "Isä on minua suurempi." Tämä kohta kuuluu yhteydessään seuraavasti:

— Minä menen pois ja palajan jälleen teidän tyköne. Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi. Joh. 14:28.

Tämän sanan Jeesus lausui ennen kuolemaansa. Silloin Jeesus oli alennuksen tilassa. Tämän tilan hän lupasi jättää ja mennä Isän tykö, mikä merkitsi opetuslapsille iloista, hyvää asiaa. Jeesuksen alennuksen tila päättyi ja korotuksen tila alkoi.

Luther selittää tätä kohtaa seuraavasti:

— Vähäiseksi tuleminen on sitä, mistä pyhä Paavali puhuu Fil. 2:8. Se on itsensä nöyryyttämistä, tänne alas kaiken alapuolelle heitetyksi tulemista, itsensä antamista synnin, kuoleman, kiusaajan ja maailman tallattavaksi. Tämä on opetuslasten luota poismenemistä. Mutta se ei saa jäädä sellaiseen vähäisyyteen,

¹¹⁾ Jehovantodistajat tekevät Kristuksesta alijumalan nimittämänä häntä "kaikkeuden toiseksi suurimmaksi persoonaksi" ja "erääksi jumalaksi".

sillä muuten se olisi kumminkin aivan perikatoon joutumista. Vaan tämän menemisen tulee olla vain kauttakulkua ja juuri se tie ja keino, jolla Jeesus menee Isän tykö. Silloin Jeesus ei ole enää vähäinen, vaan yhtä suuri ja yhtä kaikkivaltias kuin Isä on ja hän hallitsee hänen kanssaan iankaikkisesti. Tämä on tekstin yksinkertainen merkitys. Se käy ilmi siitä, että Jeesus puhuu varsinaisesti "Isän tykö menemisestä". Se ei merkitse hänen persoonansa tai olemuksensa muutosta, sillä sen puolesta ei sanota hänen menevän Isän tykö tai lähteneen hänen tyköään tai eronneen hänestä. Sillä hän pysyy ilman alkua ja loppua iankaikkisuudessa Isän tykönä ja hänen kanssaan yhdessä jumalallisessa olemuksessa eikä hänen tarvitse siitä puheen ollen mennä ylemmäksi tai tulla suuremmaksi. Vaan Jeesus puhuu viran muutoksesta, kun hän menee tästä orjan eli palvelijan säädystä kirkkauteensa ja iankaikkiseen hallintaan. Sen vuoksi sellainen meneminen ja Isän suuruus eivät ole mitään muuta kuin Kristuksen kirkastamista, sen osoittamista, mikä ja kuka hän on. Se ei tarkoita sitä, mitä hän persoonansa puolesta voisi olla tai mitä hänestä pitäisi tulla, sillä sitä hän on ollut jo iankaikkisuudesta lähtien. Mutta se ei ollut kuitenkaan vielä käynyt ilmi eikä se ollut tunnettavissa, koska hän kulki orjan, kärsimyksen ja kuoleman virassa. Sen tähden Isä oli suurempi kuin hän: ei sen olemuksen puolesta, mikä kummallakin persoonalla on, vaan hallinnan ja kirkkauden puolesta. (St.L. XI, 1079 s).

Atanasioksen tunnustuksessa kristityt tunnustavat:

— Jeesus on jumaluuden puolesta Isän vertainen, ihmisyyden puolesta Isää vähempi.

[Takakansi]

Kristityt ovat aina kumartaen palvoneet Jeesusta ja tunnustaneet hänen jumaluutensa. Tämä totuus tuodaan selkeästi esiin Raamatusta tässä kirjassa. Samalla aukenevat eräät vaikeat kohdat. Tekijä torjuu myös eräitä Jeesuksen jumaluutta koskevia harhakäsityksiä, varsinkin jehovantodistajien opetuksia.

ISBN 951-9318-02-X